

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Bucroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Sălaşurile plăcute diavolului.

Isus Hristos, trecând prin ținutul Gherghezenilor, a scos dracii din doi îndrăciți. Spiritele necurate eșind din oameni, au cerut să poată intra într-o turmă de porci care păștea pe marginile mării.

Din minunea aceasta, povestită de sf. evanghelist Mateiu (8, 28—34) ochiul creștinului citește nizuința duhurilor necurate de a se înstăpâni peste ființe. Dar nu oricare ființă și nu oricare suflet este locul de petrecere plăcută a spiritelor întunerecului, căci — precum vedem din Evanghelia — numai atunci cer intrarea în porci, dacă nu li se dă voie să mai stea în oameni. Și de bună seama, de aceea sunt mai fericite, de ce vor stăpâni suflete mai alese prin învățatură și prin alte calități, căci stăpânind deavolul suflete alese, care stăpânesc și ele peste alții, va crește împărăția întunerecului. Lucifer, cel mai strălucitor înger, făcut — pentru îngâmfarea sa — deavol, vrea să-și câștige străluciți și destoinici ostași. Acesta este un adevăr pe care trebuie să-l cunoască orice creștin, îngrijat de soarta sufletelor și de a neamului său, căci năzuință vecinică a fost și este pentru Biserică și pentru țări ca să lumineze sufletele.

Dar primejdia ca sufletul să se piardă în ghiarele păcatului crește cu lumina cu care acest suflet se hrănește, dacă această lumină este venită numai dela oameni și nu și dela Dumnezeu. La noi, se pare că lumea acest adevăr nu-l cunoaște. Incepând cu școala primară, hrana sufletească ce li se dă micilor noastre odrasle, însetate de învățatură, este prea îndepărtată dela adevărurile credinții.

Religia și morala creștină se face de către învățători așa cașicum aceste ar fi cele din urmă și cele mai prejos cunoștințe. Tot așa în școala secundară, ca să culmineze necredința și îndepărtarea de Dumnezeu în școlile cele mai înalte, în Universități de unde ies conducătorii de mâine ai poporului. Dar adevărul, că deavolul caută sufletele luminate, ni se confirmă dacă aruncăm o privire asupra celor mari eșii din aceste scoli. În faptele lor, — foarte de multe ori — nu stăpânește Dumnezeu și nici dreptatea lui, ci deavolul cu interesele lui mârșave. Din această pricină ne sbatem întreagă țara și suferim cu toții. Li vedem pe cei buni luptând disperat pentru bine — dar fiind puțini — nu pot să răsbească.

Noi cari vedem această svârcolire și luăm parte la ea, trebuie să recunoaștem că până când învățatura

ce li se dă tinerelor noastre odrasle nu va fi mai creștinească: nu va ieși biuitor binele peste rău. Pânăcând învățătorii și preoții nu vor pune toată osteneala creștinească pentru creșterea religioasă a copiilor din școala primară, socotindu-și acest lucru la cea mai de frunte îndeletnicie a lor și pânăce tinerii de școală secundară și de universitate nu vor fi formați regimente puternice ale credinței: până atunci lumina învățării lor, nu va putea fi pusă în slujba binelui obștesc, ci va servi numai răul moral și desordinea, din societate, — creșterea religioasă este cea mai fundamentală problemă a viitorului nostru românesc.

Datoria și iperzelul.

În cele sufltești nu putem fi destul de zeloși, dar înainte de toate trebuie să ne împlinim datoriile și numai după aceea putem să lăsăm curs liber zelului nostru. Aceasta este o lege generală, care în toate privințele ne obligă. Ce am spune despre acel avocat, care procesele încredințate lui, — pentru care a și ridicat avans, — le-ar neglija, dar mult s'ar ocupa cu un proces încredințat altuia, numai ca să-l ajute pe colegul lui? Sau despre un medic, care numai superficial și-ar examina bolnavii, ca să-i rămână mai mult timp pentru studierea unui caz interesant? Și nu se poate numi profesor bun acela, care dă elevilor multe conștințe în program neprevăzute, dar cu cele obligatorii nici nu-și bate capul. Culoarea fundamentală a vieții sufltești trebuie și mai mult, — decât a vieții profesionale, — să o dea datoriile împlinite, pe baza aceasta minunat se desemnează florile splendide izvorite din purul zel al nostru.

Dacă avem numai o singură datorie sufltească neîmplinită, tot zelul nostru e de geaba toate faptele noastre pioase sunt nevaloroase. Neglijarea datoriilor e păcat și pe solul păcatului nu prind rădăcină faptele bune. Nu putem fi în starea harului, dacă neglijăm o singură datorie. Chiar aici în Ma-

ramureș am observat multe fapte frumoase, bune dar care nu pot să suplinească datoriile neîmplinite. Așa cunosc într'un sat mai multe persoane, care postesc și ajună și în zilele care nu sunt de post, dar biserica în-lăuntru nu o văd, decât numai la Crăciun și la Paști. Suntem obligați să ascultăm Liturghia în fiecare Duminecă, postul și ajunul nu ne scutește de ascultarea sf. Slujbe. Apoi sunt mulți și aici în Sighet, cari ascultă întreaga utrenie, dar după „Sf. Dumnezeule” ies dela sf. Liturghie, cași cum n'ar fi datorii să asculte Misa întreagă în Dumineci. Liturghia de Dumineca cu nimic nu se poate înlocui: Mulți — cari nu sunt servitori și ar putea veni dimineață la sf. Liturghie, — se îndestulesc să asculte vecernia, crezând că vecernie sau Liturghie e tot una. Alții cumpără pentru biserică diferite lucruri, dar nici la Paști nu se cuminecă. Iar sunt cari se roagă foarte mult, dar și Vinerea mănâncă cu poftă bună carne și nici aceia nu sunt rari, cari sunt la fiecare sărbătoare la altă mănăstire, dar porunca iubirii nu o împlinesc, căci mai ușor ai storce un leu sau o bucată de pâine dintr'o piatră, decât dela ei pe seama cerșitorului.

Aceștia toți fac rău. Căci întâia oară trebuie să ne facem datoriile și numai după aceea pot urma celelalte fapte cucernice. Căci cu Dumnezeu nu ne putem târgui: „Tu mi-ai poruncit să fac acest fapt. Dar mie nu-mi place să mă ocup de el, îți voi face altul în locul lui.” Trebuie cu umilință să facem voința Tatălui, să împlinim poruncile Lui, să ne împlinim datoriile și să-i cerem harul să ne facă capabili — din curată iubire față de El și nu ca să suplinim datoriile neîmplinite, să executăm faptele pioase și de abnegare spre slava Lui și spre mântuirea sufletului nostru!

Dr. Irina Berinde.

Femei rugați-vă pentru soții și fiii vostri.

În zilele de azi multe femei au supărări mari, din pricina bărbaților și fiilor lor, pentrucă sufletul acestora este încătușat cu cătușele diavolului, șede în închisoarea invizibilă a păcatului. Pențruce? Pentrucă femeile de azi nu se mai roagă pentru bărbații și copiii lor. Ele îi blastămă, sunt su-

părate, deși ar trebui să se roage pentru ei, — ca să scape de închisoarea și strămoșia dureroasă a păcatului, — cătră aceea, care neincelat se roaga pentru fiii săi păcătoși — cătră P. C. V. Maria.

O văduvă a avut un fiu iubit, care ajungând în mâna vrăjmașului, acela l-a făcut prinsonier. Auzind mama indurerată de aceasta, loată nădejdea a pus-o în P. V. Maria, a întreprins o serie de rugăciuni către Ea, cerând, ca să elibereze pe fiul său din închisoare. Timp îndelungat s'a rugat fără incetare, — însă fără rezultat. Mergând cu o ocazie la biserică, a văzut acolo statua Mariei cu pruncul Isus în brață. Nefiind nimeni în biserică zice următoarele înaintea statuei „Sfântă Marie, mult timp a trecut de atunci, de când neincelat Te rog, să-mi eliberez copilul din prinsoare și nu ai, ascultat cererea unei mame întristate. Acum precum au luat vrăjmașii copilul meu și l-au închis în închisoare, și eu iau pe Fiul tău și-l a fac prinsonierul meu.” Și l-a luat de pe statue din brațele Maicei sale pe Prunc și înfășurându-l într'o haină curată l-a dus acasă și l-a închis în dulap și s'a mângăiat cu aceea, că scump prinsonier, are în locul fiului său pierdut.

Și Maica Maria nu s'a supărat pentru aceasta, ci mai mult, s'a bucurat de speranța și credința neclintită a femeii. În noaptea următoare Ea deschide ușa închisorii — unde era fiul femeii închis — îi poruncește să iasă și îi zice. „Spune mamei tale, să-mi redea fiul, cum și eu redau pe fiul său.” Auzind din gura fiului său cele, întâmplare, femeia acum veselă ia din dulap statua lui Isus, o duce la Biserică, și înaintea Mariei zice: „mulțumescuți Născătoare de Dumnezeu, că mi-ai redat copilul, — și eu îi redau pe Fiul Tău.”

Ce este mai de admirat în aceasta întâmplare? Credința tare și culezarea sfântă a femeii sau bunătața și indurerea Mariei? Femei, soții și fiii voștri sunt în prinsoare, vrăjmașul i-a legat cu cătușele păcatului, pentru-ce un mergeți la biserică, se vă rugați cătră V. Maria să-i elibereze? Oare puteți și voi să luați chipul lui Isus și să-l faceți prinsonier? O nu! Inșă vă mărturisiți, și luați la voi cu vrednicie pe Isus în sf. taina a Cuminecătorei și îl încheideți bine și-l ascundeți în haina cea curată a sufletului vostru, și-l păziți acolo

cu grijă, ca să nu vă părăsească. Și în schimbul Fiului său iubit, Mama lui Isus va elibera pe soții și fiii voștri din robia păcatului. O Maica noastră vrednică de iubire, caută, căți bărbați, căți fii, fete și femei sunt robiți de păcat, elibera ză-i, Te rugăm, l-l vom lua și noi pe Fiul fău, și atât timp Te vom ruga, pânăcând ne vei împlini cererea.

T. Berinde

Dr. IULIU PAPP †

A murit încă unul, dintre acei intelectuali ai Maramureșului, cari au înțeles glasul vremii. Dr. Iuliu Papp judecător de carieră, a cunoscut bine decăderea morală a oamenilor și în lunga și greaua sa funcțiune în aceasta calitate, mai limpede, ca ori care altul s'a convins, că pentru curățirea moravurilor rele și pentru ridicarea individului la demnitate de om nu sunt destule închisorile și legile țării, ci neapărat trebuie a recurge la o putere mai înaltă — la Biserică.

A fost unul dintre cei dintâi, — cari se înscriu în garda însuflețită a acelor, cari cu însuflețire nobilă, dau primul avânt vieții sufletești mai intensive în Maramureș, Curator al Bisericii din Sighet, mare grijă a avut, ca în hotăririle acestui curatorat se stăpânească un singur scop — binele și înaintarea Bisericii.

Ca membru al Agrului, a dovedit o muncă fructuoasă, pânăcând boala nemiloasă nu i-a mai permis, să părăsească casa. Cei cari am luat parte la primul Congres general al Agrului din Sighet, cu duioșie ne amintim, de vorbirea lui simplă fără multe apucătim oratorice, dar cu atât mai abundent în dragoste de lege și neam. Cu activitatea sa pe acest teren ne-a dovedit; că activitatea catolică nici decum nu exclude, să fii un funcționar bun și cinstit, să fii român adevărat. A purtat cinstea de vicepreședinte al Agrului.

Ca judecător a funcționat timp îndelungat spre mulțumirea tuturor, chiar și în timpurile acele, când în zilele turbure ale începutului a fost mai greu să împarți dreptatea. Au fost mulțumiți cetățenii, cari au găsit în el un judecător imparțial și au

fost mulțumiți și superiorii săi, distingându-l cu înaltul titlu de consilier la curtea de apel.

Și atunci, când ne dăm seama, că ne-a părăsit, că numărul celor lucrători s'a împușinat, cu grija ne întrebăm, cine-l va înlocui?

Dumnezeu să-i răsplătească ostenelele, Odihnească în pace!

Titu Berinde

Grindină mare a pustii recoalta plugarilor din jurul Băii Mari. Dumineca trecută un vifor de care n'a mai fost — s'a descărcat peste aceste locuri nimicind munca din acest an și făcând ravagii și în orașul Baia Mare. Gazetele scriu, că s'a nimicit recolta întreagă și nici poame nu au rămas de loc. Puține case au rămas în Baia Mare, cu geamurile nespărte. Singur numai la edificiul poliției s'au stricat 230 de geamuri. Deci: „pentru bună liniștea aerului și pentru înmulțirea roadelor pământului... Domnului să ne rugăm.

Sfințirea de episcopi catolici în Rusia. Știți că guvernul sovietic din Rusia și-a luat în cap, că nu este Dzeu, deci un trebuiesc, nici biserici, nici slujbe nici preoți. Pentru aceea, la început, a voit să nimicească credința, transformând bisericile în grajduri, cinematografe și în alte localuri de petrecere. Văzând însă, că majorității populației nu-i place acest sistem, a întocmit o religie nouă, după plăcui bolșevic, dar se vede, că nici aceasta nu folosește. Pentru aceasta sf. Părinte Papă Piu XI. l-a trimis pe episcopul d' Herbigny în Rusia, ca să sfințească acolo 5 episcopi. Episcopul d' Herbigny a călătorit în ascuns, precum în as-

cuns au fost sfințiți și episcopii. În aceasta țară a prigonirii Bisericii, în țara sângelui lucrează acum 9 episcopi.

Căți mor pe zi? În fiecare secundă în întreaga lume mor 68 de oameni. Într'o zi deci 98.000. Socotiți, că în orasul nostru, Sighet sunt în total de toate limbile 27000 de suflete. Dacă aceștia toți ar muri într'una zi, moartea nu ar fi indestulită, ar mai cere și orașul Satu-Mare și poate și mai mult, ca să implinească numărul de 98.000. Într'o zi vom fi și noi între ei, deci: „capăt creștinesc vieții noastre... dela Domnul să cerem.”

Jertfa misionarilor. În Manciuria — o țară în Asia, unde se dau lupte între japonezii și chinezii pentru proprietatea unei linii ferate foarte însemnate, a fost omorât misionarul Rapp, seful misionarilor călugări benedictini pe când el a voit să ajute o altă stațiune de misionari, a cărei păstor sufletesc în tifos a murit. După japonezi el a căzut jertfă unei bande de hoji chinezi, iar un alt raport arată, că un post japonez l-a împușcat. În ce primejdii și în ce locuri periculoase duce pe acești eroi ai credinții iubirea față de Dzeu și a deaproapele.

Ce greutate și mărime au oamenii? Un interesant concurs a fost la Viena și anume s'a căutat omul cel mai greu și cel mai mare. Dintre femei cea mai mare greutate a avut Maria Lahova cu 153 kilograme, iar dintre bărbați Iosif Koppling cu 188 kilograme. Cel mai lung dintre concurenți a fost Carol Viola cu o lungime de 2 m, 55 cm. iar cel mai mic A. Kappik cu 1.35 m.

T. Berinde

Poșta redacției. On. D. I. Ber. prof. Satu Mare. Așteptăm cele făgăduite. O activitate extrașcolară pe timpul vacanței nu va strica.

Calendar săptămânal.

24—30 Iulie 1932.

- 24. Dumineca VI-a după Rusalii Sft. Mart. Cristina
- 25. Luni Sft. Ana și Sf. Olimpia
- 26. Marți Sf. Ermolae Erm.
- 27. Mercuri Sf. Mart. Pantelimon
- 28. Joi Prohor, Nicanor
- 29. Vineri Sf. M. Calinic
- 30. Sâmbătă Sc. Ap. Sila și Silvan.